

havde håbet at få større opbakning, men i hvert fald er det glædeligt, at der er flere partier, der har sagt, at de vil være med til at se på kontanthjælpsmodtagernes retssikkerhed over for kommunernes uretfærdige og urimelige praksis.

Tak for debatten.

Kl. 18.00

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til lønindkomst uden fradrag i ægtefælles kontanthjælp.

Af Søren Søndergaard (EL) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 19/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der giver en ægtefælle mulighed for en lønindkomst, uden at denne indkomst medfører modregning i den anden ægtefælles kontanthjælp. Regeringen forstår forslaget sådan, at det går ud på ophævelse af den gensidige forsørgelsespligt.

Det er rigtig, som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at regeringen i sit debatoplæg »Flere i arbejde« har gjort rede for, at reglerne for modregning af arbejdsindkomst i ægtefælles kontanthjælp medfører nogle samspilsproblemer.

Der er imidlertid også gode grunde til, at regeringen ikke har søgt at løse problemerne ved at ophæve ægtefælleafhængigheden og dermed gode grunde til at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Inden jeg går nærmere ind i argumentationen, vil jeg opholde mig ved forslagsstillernes bemærkninger til forslaget.

Forslagsstillerne henholder sig til betragtningerne i regeringens debatoplæg, nemlig at en ophævelse af den gensidige forsørgelsespligt vil gøre det muligt for en gruppe af kontanthjælpsmodtagere at komme i arbejde uden at blive straffet økonomisk.

Jeg er meget glad for, at forslagsstillerne anerkender, at der med en vis sandsynlighed findes kontanthjælpsmodtagere, der i dag ikke er i arbejde, fordi det ikke kan betale sig for dem, også selv om de har pligt til at tage det. At arbejdet godt kan være der, men at de høje ydelser gør, at folk på forskellig vis undgår at komme i betragtning til det.

Regeringen har i forbindelse med forliget om »Flere i arbejde« foreslået den løsning at indføre et loft over ydelser til kontanthjælpsmodtagere. Det vil fremme incitamentet til beskæftigelse mærkbart, også for gifte kontanthjælpsmodtagere.

Der er ingen tvivl om, at individualisering af kontanthjælpen vil have en meget positiv indvirkning på familiens økonomi, hvis den ene får arbejde og opnår en løn over et vist niveau. Beslutningsforslaget vil dog især være til gavn for højtlønnede familier, idet disse kan opnå højere indtægter, uden at der sker fradrag i kontanthjælpen.

Desuden kan afskaffelsen af den gensidige offentligtretlige forsørgelsespligt forventes at medføre meget betydelige merudgifter. De fremkommer ved, at personer, der i dag forsørges af deres ægtefæller, vil blive selvstændigt berettigede. Derved vil et højere antal personer komme på kontanthjælp end efter de nugældende regler.

På kort sigt kan 3.000-5.000 personer blive omfattet af forslaget, svarende til en merudgift på 0,5 mia. kr. På længere sigt kan yderligere 30.000 personer kunne blive berettiget til kontanthjælp, svarende til yderligere merudgifter i størrelsesordenen 3 mia. kr. Samlet skønnes forslagets udgiftsvirkninger dermed til 3,5 mia. kr. på længere sigt.

Det er regeringens opfattelse, at den løsning af samspilsproblemet, som forslagsstillerne foreslår, ikke vil betyde højere skatteindtægter. Det